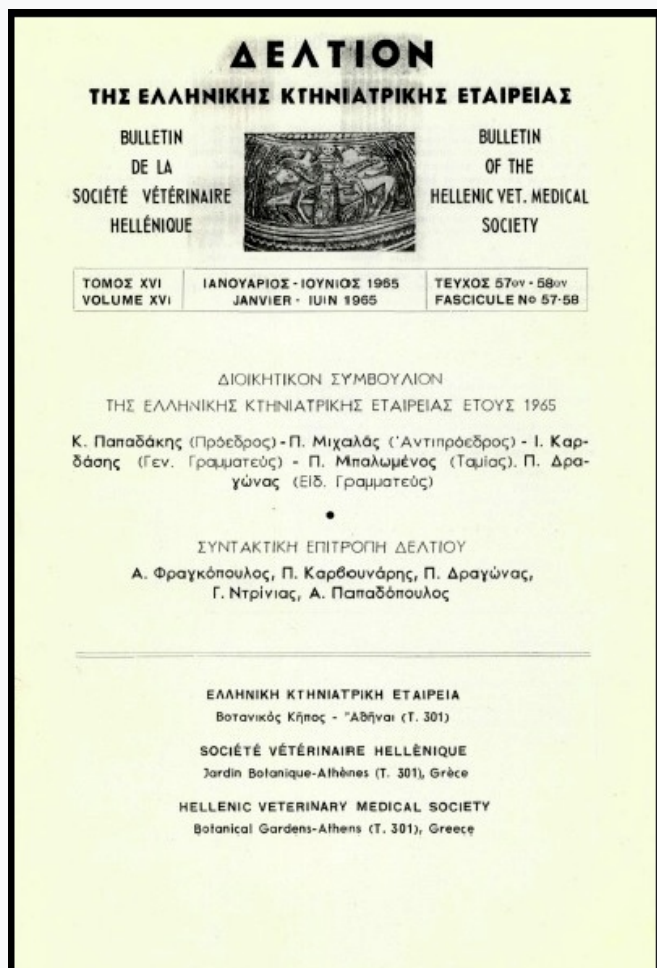

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 16, No 1 (1965)

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΔΙΕΥΡΥΝΣΕΩΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΝΥΣΤΡΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Κ. ΒΛΑΧΟΣ, Κ. ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ, Α. ΑΛΗΦΑΚΙΩΤΗΣ, Α. ΣΦΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

doi: [10.12681/jhvms.18731](https://doi.org/10.12681/jhvms.18731)

Copyright © 2018, Κ.ΒΛΑΧΟΥ, Κ.ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΑΛΗΦΑΚΙΩΤΗΣ Α.ΣΦΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΒΛΑΧΟΣ Κ., ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ Κ., ΑΛΗΦΑΚΙΩΤΗΣ Α., & ΣΦΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. (1965). ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΔΙΕΥΡΥΝΣΕΩΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΝΥΣΤΡΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΑ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 16(1), 32-36. <https://doi.org/10.12681/jhvms.18731>

Ἐκ τῆς Κλινικῆς Παθολογίας Βοοειδῶν καὶ Μαιευτικῆς Κτηνιατρ. Σχολῆς Π.Θ.
Διευθυντής : Καθηγητῆς Κ. ΒΛΑΧΟΣ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΔΙΕΥΡΥΝΣΕΩΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΝΥΣΤΡΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ὑπὸ

Κ. ΒΛΑΧΟΥ, καθηγητοῦ

καὶ

Κ. ΣΕΙΤΑΡΙΔΗ, ΑΛΗΦΑΚΙΩΤΗ ΚΑΙ Α. ΣΦΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὴν διευρύνσιν καὶ μετατόπισιν τοῦ ἡνύστρου ἀριστερὰ εἰσχωρεῖ τὸ διευρυνθὲν ἡνύστρον μεταξὺ τῆς μεγάλης κοιτίδας καὶ τοῦ ἀριστεροῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος ἐκτεινόμενον, συνεπεία τῶν ἐν αὐτῷ συγκεντρωθέντων ἀερίων, πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἄνω (Σχ. 1).

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἡ πάθησις αὕτῃ διεπιστώθη διὰ πρώτην φοράν τὸ 1948 εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τοὺς Moore, Riley, Westcott καὶ Conner (1954). Ἐκτοτε διεπιστώθη καὶ εἰς ἄλλας χώρας. (Ford (1950), Jones (1952), (Müller (1953), Kaiser and Jakobsen (1953), Marr and Jarret (1955), Westcott (1955), Begg and Whiteford Ravn (1957), Wood (1957), Wood and Allison (1957), Williams and Lloyd (1957), Rosenberger und Dirksen (1957), Hansen, Warsinske, Hjort and Schoenberg (1957), Barret and Nicol (1958), Espersent (1961), Numans (1961), Dirksen (1961), Dirksen (1962).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ

Οἱ Moore, Riley, Westcott καὶ Conner (1954). Begg καὶ Whiteford (1956), παρατηρήσαντες τὴν διευρύνσιν καὶ μετατόπισιν τοῦ ἡνύστρου 8 ἐβδομάδας πρὸ ἕως 4 ἐβδομάδας μετὰ τὸν τοκετόν, ὑποθέτουν, ὅτι αὕτῃ ὀφείλεται εἰς μηχανικὰ αἷτια (πίεσις τῆς κυοφορούσης μήτρας ἐπὶ τοῦ ἡνύστρου).

Ἐναντίον τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς εἶναι ἡ διαπίστωσις τῆς διευρύνσεως καὶ μετατοπίσεως τοῦ ἡνύστρου εἰς μοσχίδας καὶ ταύρους.

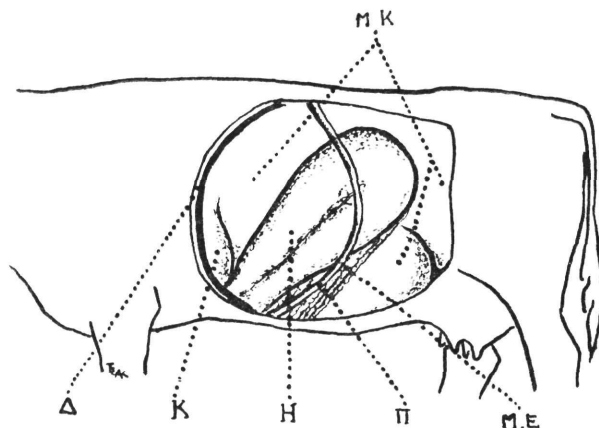
Ὁ Dirksen (1961, 1962) θεωρεῖ ὡς αἰτίαν τῆς παθήσεως τὴν ἀτονίαν τοῦ ἡνύστρου. Τὰ αἷτια τῆς ἀτονίας τοῦ ἡνύστρου δύνανται νὰ εἶναι:

α) Ἐπίδρασις τῆς διατροφῆς: Χειμερινὴ διατροφή. Ἀπότομος ἀλλαγὴ τῆς διατροφῆς.

β) Ἐπίδρασις εἰδικῶν διαταραχῶν μεταβολισμοῦ καὶ τροφοπενιῶν: Ὁξοναιμία, ὑπασβεσταιμία, τετανία, κλπ.

γ) Ἐπίδρασις γενικῆς φύσεως παθήσεων ἢ ὀργανικῶν τοιούτων: Ἀποβολαί, κατακράτησις ὑστέρου, ἐπιλόχειοι μολύνσεις, παθήσεις ἥπατος, τραυματικὴ γαστρίτις, κλπ.

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσι τὸν ἀσθενὲς ζῶον, ὥς καὶ τὰ ἄλλα ζῶα τοῦ

Σχηματική παράστασις τοῦ διευρυθέντος καὶ μετατοπισθέντος ἡνύστρου εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν

Δ=διάφραγμα. Κ=κεκρύφαλος. Π=πλευρά. Η=ἡνυστρον. Μ.Ε.=ἐπίπλοον. Μ.Κ.=μεγάλη κοιλία.

βουστασίῳ (Ἰνστιτούτον βελτιώσεως καὶ διατροφῆς ζῶων Γιαννιτσῶν), ἐλάμβανεν τὸ κάτωθι σιτηρέςιον:

α) 6 Kgr σανοῦ μηδικῆς

β) 3 Kgr ἐκ τοῦ κάτωθι φυράματος :

Ἀραβόσιτος	520 Kgr
Καρπὸς Κριθῆς	700 »
Σόγια	400 »
Μηδικάλευρον	140 »
Πίτυρα σίτου	200 »
Ἄλας μαγειρικὸν	20 »
Ὀστεάλευρον	20 »
Μαρμαρόσκονη	10 »

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Ἐναλλασσομένη ἀνορεξία, ἀπίσχνασις, μείωσις τῆς γαλακτοπαραγωγῆς. Τὸ τρίχωμα χάνει τὴν στιλπνότητά αὐτοῦ, καθίσταται τραχύ. Ὁ ἐπιπεφυκὼς καὶ οἱ βλεννογόνοι δὲν παρουσιάζουν μεταβολάς. Οἱ καρδιακοὶ τόνοι εἶναι φυσιολογικοί, ἐνίοτε βραδυκαρδία (40-60). Ἡ κινητικότης τῆς μεγάλης κοιλίας διαταράσσεται ἐλαφρῶς ἕως μεγάλως. Ἐνίοτε παρατηρεῖται πλήρης ἀτόνία τῆς μεγάλης κοιλίας μετ' ἐλαφροῦ τυμπανισμοῦ. Τὰ κόπρανα ἐξέρχονται εἰς μικρὰς ποσότητας, εἶναι λεπτορεύστου ἕως κρεμώδους συστάσεως, χρώματος σκοτεινοῦ.

Τὸ διευρυθρὲν καὶ μετατοπισθὲν ἡνυστρον δὲν ψηλαφεῖται μέσω τοῦ ἀπηρυθμισμένου, μολονότι οἱ Begg καὶ Whiteford (1956) ἠδυνήθησαν εἰς 2 πε-

ριπτώσεις νὰ ψηλαφήσουν τὸ ἥνυστρον μέσῳ τοῦ ἀπηυθυσμένου. Διόγκωσις εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα. Ἐνίοτε τὸ διευρυνθὲν καὶ μετατοπισθὲν ἥνυστρον προκαλεῖ διόγκωσιν εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα ὀπισθίως τῆς τελευταίας πλευρᾶς. Διὰ τῆς ἐπικρούσεως τοῦ ἀριστεροῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος διαχωρίζεται ἓν ὠσειδὲς πεδίον μὲ τυμπανικὸν ἦχον.

Ὅπισθίως ἀφορίζεται τὸ πεδίον τοῦτο διὰ τῆς μεγάλης κοιλίας καὶ ἐμπροσθίως ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ πνεύμονος. Ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ διευρύνσεως καὶ μετατοπίσεως τοῦ ἥνυστρον ἐκτείνεται τὸ ἐπικρουστικὸν τοῦτο πεδίον πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω.

Διὰ τῆς ἀκροάσεως ἐπὶ τῆς θωρακικῆς μοίρας τοῦ ἀριστεροῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος ἀκούονται μεμονωμένοι ὀξεῖς ἰσχυροὶ μεταλλικοὶ ἦχοι. Οἱ ἦχοι οὗτοι, ἐφ' ὅσον ἀκούονται συγχρόνως μὲ τοὺς χαρακτηριστικoὺς ἦχους τῆς μεγάλης κοιλίας, εἶναι παθογνωμονικοὶ τῆς παθήσεως.

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν ἡ ἀγέλας, φυλῆς Jersey, ἡλικίας 5 ἐτῶν, εὐρισκομένη εἰς τὸν θοὺ μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ εἰσαχθεῖσα πρὸ 4 ἐτῶν ἐκ τῆς Ἀγγλίας, παρουσίαζεν τὰ κάτωθι συμπτώματα:

Ἀνορεξία, θρεπτικὴ κατάστασις καλὴ. Καρδιακοὶ τόνοι φυσιολογικοί. Αἱ συσπάσεις τῆς μεγάλης κοιλίας εἶναι ἀσθενεῖς, ἡ συχνότης αὐτῶν μειωμένη. Ἐλαφρὸς περιοδικὸς τυμπανισμός. Ἐλαφροὶ κολικοί. Τὰ κόπρανα, σκληρὰς συστάσεως, ἐξέρχονται εἰς μικρὰς ποσότητας, ὑπὸ μορφὴν βῶλων, ὁμοιάζοντα ὡς πρὸς τὴν μορφολογίαν καὶ σύστασιν μὲ τὰ κόπρανα τῆς αἰγὸς διαφερόντων ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καθ' ὅσον εἶναι ὀλίγον μεγαλύτερα. Ἐξέτασις οὐρῶν διὰ ὀξινικὰ σώματα: ἀρνητικὴ.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Ἐφ' ὅσον ἡ πάθησις ἐμφανίζεται ὑπὸ τὰ τυπικὰ αὐτῆς συμπτώματα ἡ διάγνωσις αὐτῆς δὲν εἶναι δυσχερής. Εἰς ἐμφιβόλους ὅμως περιπτώσεις δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶν ἡ διαγνωστικὴ παρακέντησις, ἡ διαγνωστικὴ λαπαροτομία καὶ ἡ διαγνωστικὴ λαπαροσκοπήσις (Κ. Σε ταρίδης 1964).

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν ἡ διάγνωσις ἐτέθη διὰ διαγνωστικῆς λαπαροτομίας.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Πρὸς ἐπανάταξιν τοῦ μετατοπισθέντος ἥνυστρον δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μία τῶν κατωτέρω χειρουργικῶν μεθόδων (Κ. Σε ταρίδης 1964):

α) Ἐπανάταξις διὰ λαπαροτομίας εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα ἄνευ διανοίξεως τῆς μεγάλης κοιλίας.

β) Ἐπανάταξις διὰ λαπαροτομίας εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα μετὰ διανοίξεως τῆς μεγάλης κοιλίας.

γ) Ἐπανάταξις διὰ λαπαροτομίας εἰς τὸν δεξιὸν κενεῶνα μετὰ καθηλώσεως τοῦ μείζονος ἐπιπλόου ἐπὶ τοῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος.

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν ἐγένετο ἡ ἐπανάταξις τοῦ ἥνυστρον διὰ λαπαροτομίας εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα μετὰ διανοίξεως τῆς μεγάλης κοιλίας.

Ἡδὴ 2 μῆνας μετὰ τὴν χειρουργικὴν ταύτην ἐπέμβασιν δὲν παρετηρήθη ὑποτροπὴ τῆς παθήσεως.

K. VLACHOS, K. SEITARIDIS, TH. ALIPHAKIOTIS UND A. SPHEROPOULOS :
EIN FALL VON LINKSSEITIGER LABMAGENFRWEITE-
SUNG UND—VERLAGERUNG.

Zusammenfassung

Es wird über einen Fall von linksseitiger Labmagenerweiterung und und—verlagerung bei einer Kuh berichtet.

Die Kuh-Jerseyrasse war 5 Jahre alt, 6 Monaten tragend und wurde vor 4 Jahren aus England importiert.

Es wurden bei dem Tier folgende Erscheinungen beobachtet.: Ernährungszustand gut. Fressunlust (Es wird etwas Heu aufgenommen, während Kraftfutter verschmakt) Rezivierende Tympanie. Leichte Kolikerscheinungen. Die Pansentätigkeit ist herabgesetzt. Kot wie bei Pferd. Keine Azetonämie.

D i a g n o s e : Diagnostische Laparotomie.

B e h a n d l u n g : Reposition des Labmagens nach Laparotomie in der linken Flanke mit Eröffnung des Pansens und Pansenfixation.

Zwei Monaten nach der operativen Behandlung wurde ein Rückfall des Labmagens nicht festgestellt.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Barret and Nicol (1958) : Displacement of the bovine abomasum. Vet. Rec. 70, 1206-1207.
- Begg and Whiteford (1956) : Displacement of the abomasum in the cow. Vet. Rec. 68, 7, 122.
- Dirksen (1961) : Vorkommen, Ursachen und Entwicklung der linksseitigen Labmagenvlagerung. Dt. tierärztl. Wschr. 68, 8-12.
- Dirksen (1962) : Die Erweiterung, Verlagerung und Drehung des Labmagens dbeim Rind. Verlag P. Paerey in Berlin und Hamburg.
- Espersen (1961) : Die rechtsseitige Labmagenerweiterung und -verlagerung beim Rind. Dt. tierärztl. Wschr. 68, 2-7.
- Ford (1950) : A case of displacement of the bovine abomasum. Vet. Rec. 62, 763.
- Hebeler (1954) : Displacement of the bovine abomasum. Vet. Rec. 66, 269.
- Hansen, Elefson, Warsinske, Hjort and Schoenberg (1957) : Displaced abomasum : A relatively common bovine syndrome. North. Am. Vet. 38, 5 : 129-134.
- Jones (1952) : Abomasum displacement in cattle. Cornell Vet. 42, 53.
- Kaiser und Jakobsen (1953) : Ein Fall von Dislocatio abomasi. Nord. Vet. Med. 5, 241-244.
- Marr und Jarrett (1955) : Verlagerung des Labmagens in Verbindung mit peptischen Geschwüren bei einer Kuh. Vet. Rec. 67, 332-334.
- Moor, Riley, Westcott and Conner (1954) : Displacement of the bovine abomasum. Vet. Med. 49, 49-51.
- Müller (1953) : Verlagerung und Torsion des Labmagens bei einer Kuh. Dt. tierärztl. Wschr. 60, 230.
- Numans (1961) : Erfahrungen mit der operativen Reposition von Lageveränderungen des Labmagens und im Dickdarmkomplex des Rindes. Dt. tierärztl. Wschr. 68, 12-17.
- Ravn (1957) : Dislocatio abomasi. Medlesmbll, danske Dyrlægeoren. 40, 328-330.

- Rosenberger und Dirksen (1957) : Über die Labmagenverlagerung des Rindes.
Dt. tierarztl. Wschr. 64, 2-7.
Κ. Σε ταρίδης (1964). Διεύρυνσις καὶ μετατόπισις τοῦ ἡνύστρου. Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ.
Ἔτος Ζ! Τεύχος 2ον, 106-117.
Westcott. (1955) : Displaced abomasum. Vet. Med. 50, 265.
Williams and Lloyd (1947) : Displacement of the bovine abomasum.
Vet. Rec. 69, 13 : 405-406.
Wood (1957) : Displacement of the bovine abomasum.
Vet. Rec. 69, 91-92.
Wood and Allison (1957) : Displacement of the bovine abomasum.
Vet. Rec. 69, 385.

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΜΙΝΘΙΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΧΙΝΟΚΟΚΚΙΑΣΕΩΣ (1) (2)

Υ π δ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΟΝΟΥ

Εἰς 148 θεωροῦνται ὅτι ἀνέρχονται τὰ εἶδη τῶν παρασίτων, ἅτινα εἶ-
ναι δυνατὸν νὰ μεταδοθοῦν ὑπὸ τῶν ζώων εἰς τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τὸ μεγάλυ-
τερον ποσοστὸν ὑπεύθυνος τυγχάνει ὁ κύων.

Οὗτος λογίζεται ξενιστῆς 52 αἰτιολογικῶν παραγόντων, δυναμένων νὰ
μεταδοθοῦν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ τὰ παραγωγικὰ ζῶα καὶ νὰ προκαλέσουν ἀντι-
στοίχους ἀσθενείας μὲ συμπτωματολογίαν βαρεῖαν, ἐλαφράν ἢ καὶ ἀνεπαίσθητον.

Φυσικὰ, μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν τούτων παραγόντων, περιλαμβάνονται
καὶ παράσιτα διὰ τὰ ὁποῖα ὁ κύων δὲν θεωρεῖται ὁ ἀποκλειστικὸς φορεὺς,
ἀλλὰ συντελεῖ ἐμμέσως εἰς τὴν μεταφορὰν καὶ διασπορὰν τῆς ἀσθενείας.
Οὕτω, ἀριθμητικῶς, τὸ ποσοστὸν τῶν ἀσθενειῶν διὰ τὸ ὁποῖον ὁ κύων θεω-
ρεῖται, εἰδικὸς ξενιστῆς μειοῦται κατὰ πολὺ. Ἀλλὰ, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ
στενὴ σχέσηις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν παραγωγικῶν ζώων μὲ ἐκεί-
νην τῶν κυνῶν καὶ ἡ διαρκὴς αὔξησις αὐτῶν (5.600.000 εἰς Η.Π.Α. κατὰ
τὴν τελευταίαν ἐξαστίαν), γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὴ ἡ σημασία τοῦ κυνὸς
κατὰ τὴν φάσιν τῆς διασπορᾶς καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς μολύνσεως ὑπὸ τῶν παρα-
σίτων, ἀνθρώπων καὶ παραγωγικῶν ζώων.

Εἰς τὸν τομέα τῶν παρασιτώσεων τούτων, μεγίστης σημασίας τυγχάνει
τὸ γενικὸν πρόβλημα τῶν ἐλμινθιάσεων ἀπὸ πλευρᾶς βιολογίας, παρασιτο-

- 1) Ἡ ἀνθελμινθικὴ θεραπεία τῶν κυνῶν καὶ ἡ περισυλλογὴ τῶν ὕλικῶν ἐγένετο
ὑπὸ κτηνιάτρων τοῦ προγράμματος Ἀναπτύξεως Ἡπείρου, ὑπαγομένων εἰς
τὴν Νομοκτηνιατρικὴν Ὑπηρεσίαν Ἰωαννίνων, τῇ συνεργασίᾳ τῶν κτηνιάτρων
Δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν ἐπαρχιακῶν κτηνιάτρων τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν Νομο-
κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἀγροτικῶν Κτηνιατρείων τῶν Νομῶν Πρεβέζης
καὶ Θεσπρωτίας.

Αἱ προεργασίαι καὶ αἱ ἐργαστηριακαὶ διαγνώσεις ἐγένοντο εἰς τὸ Κτηνιατρικὸν
Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον Διαγνώσεως καὶ Ἐρεῦνης Ἰωαννίνων. Μεγί-
στη ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀντιλυσισκῶν συνεργειῶν τῆς
Ἑταιρείας Προστασίας τῶν Ζώων τῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ὁποίων ὀφείλομεν
εἰς τὸν συνάδελφον κ. Ἀγγελόπουλον καὶ τοὺς ὁποίους θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

- 2) Ἀνακοινωθείσα ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Παπαδάκη, Διευθυντοῦ τοῦ Παρα-
σιτολογικοῦ Τμήματος τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
εἰς τὸ 19ον Πανελλήνιον Συνέδριον τῆς Ἱατροχειρουργικῆς Ἑταιρείας πραγμα-
τοποιηθὲν εἰς Καλαμάταν τὸν Ἀπρίλιον 1963,